

Osobnosti stolného tenisu

Vladimír Stankoviansky

TJ Iľanovo

Stolnotenisový oddiel z Iľanova, ktoré je od roku 1976 jednou z mestských častí Liptovského Mikuláša, patrí k tradičným účastníkom súťaží organizovaných KSTZ Žilina a OSTZ Liptovský Mikuláš. Iľanovský kolektív má v súčasnosti 17 členov a tri tímy mužov. Dve družstvá tunajšej TJ pôsobia v okresných súťažiach, rezerva je v VI. lige a „céčko“ v siedmej. Pýchou oddielu je treťoligové A-mužstvo, ktorého trojkou je 34-ročný Vladimír Stankoviansky.

Na Vianočnom turnaji vyhral raketu

Vladimír vyrastal v športovo žičlivom prostredí, v ktorom ho podporovala rodina i kamaráti. K stolnému tenisu ho priviedol o dvanásť rokov starší brat Stanislav.

„Narodil som sa v Liptovskom Mikuláši, pochádzam však zo susedného Iľanova, kedysi samostatnej obce. Mám dvoch starších súrodencov. Najstarší Ján, ktorý má 48 rokov, žije na Morave. Keď býval v Liptovskom Mikuláši, chodieval na aikido. Prostredný Stanislav (46) žije v Iľanove, po skončení aktívnej futbalovej kariéry presedlal na trénerskú stoličku a momentálne trénuje A-mužstvo Iľanova. Stolnému tenisu sa už moc nevenuje.

Už od detstva mi celkom išli športy ako futbal, hokej či stol-

ný tenis. Keďže som aj veľmi rád jedol, to, že športujem, nikdy na mne nebolo vidieť. Prejavilo sa to na kondičnej stránke, v ktorej som hlavne vo futbale zaostával za rovesníkmi. S technikou som problémy nemal, a preto sa ani nečudujem, že ma náš Stano zobral raz do kultúrneho domu v Iľanove na stolný tenis. Keď som zobral raketu do ruky, nebolo to zlé, skôr naopak. Presne si to nepamätám, ale vtedy som mohol mať 10-11 rokov. Hneď som vedel, že si šport s najmenšou loptičkou obľúbim a budem sa mu venovať. Zo začiatku som chodieval na tréningy len ako divák. Postupom času si ma pod ochranné krídla okrem brata zobrali aj Ľubomír Šlauka a Dušan Kubo. Spomínam si, že na Vianoce zorganizovali turnaj žiakov, ktorý som vyhral a za víťazstvo som dostal novú

raketu a s ňou som začal hrať pingpong vážnejšie.“

Neobvyklé tréningy

„Na žiacke tréningy sme v Iľanove chodili každú stredu a piatok, ale tréner často nestíhal a vtedy sme sa bavili inak. Na schodoch vedúcich do kultúrneho domu sme si tukali o protilahlú stenu tak, že loptička musela po odraze od steny spadnúť vždy na prvý schodík. Takýmto neobvyklým spôsobom som do ruky získaval cit. Doma som zas oprel stolič o skriňu a hral som „pinčes“ sám so sebou. Postupne som sa zdokonaľoval a odmenou mi bola prvá medaila a hneď zlatá, ktorú som získal koncom roku 2000.“

Šestnásť sezón v A-tíme

Známy iľanovský lokálpatriot je celú kariéru verný materskej TJ. Pohybovo nadaný mladík bol výnimočný už ako žiak. V súťažiach mužov sa zviditeľnil najskôr ako líder miestneho „céčka.“ Obdobie dospievania vyvrcholilo jeho angažovaním do A-mužstva, kde pôsobí od roku 2006 až doteraz. „Stolný tenis ma bavil čoraz viac, užíval som si pri ňom každú chvíľu. Časom som začal hrať súťažné zápasy za Iľanovo C v siedmej lige. Striedal som sa s

Ladislavom Trnkom až do chvíle, keď sa zranil. Dostal som príležitosť a odvtedy som hral v každom stretnutí. Po sezóne si ma pod taktovku zobral Tibor Demeňčík a moja výkonnosť išla rapídne nahor. V „céčku“ som bol jednotkou a postupne som dostával šancu aj v prvom mužstve. V ročníku 2006/2007, keď som sa stal stabilným členom „áčka,“ sme ovládli elitnú súťaž Liptova a postúpili do IV. ligy. Túto krajskú súťaž sme hrali dlhé roky a väčšinou sme sa držali na horných priečkach. Až prišla sezóna 2018/2019 a nám sa konečne podarilo splniť svoj cieľ a postúpiť do III. ligy, ktorá je najvyššou súťažou KSTZ Žilina. Zápasy výsledkovo i herne tahala väčšinou trojica Tibor Demeňčík, Miroslav Mažári a ja. Dobré nám sekundovali Matej Blcháč a Ivan Zúbek. V III. lige účinkujeme tretiu sezónu, v aktuálnej sme však kvôli pandémie odohrali iba tri súťažné stretnutia. Pokračovania ročníka 2021/2022 sa napokon ani nedočkáme, lebo VV KSTZ Žilina 19. januára rozhodol, že sezóna je definitívne skončená. Napriek tomu sme si užívali každý zápas, lebo tretia liga už je o niečo inom ako nižšie súťaže. V zápasoch III. ligy si veľakrát ani neškrtne, súperim s silnejší, vyhratejší a skúsenejší.“

Majster okresu dorastencov

Šikovný pravák je tímový a charakterovo výborný športovec. Pozoruhodné úspechy dosiahol najmä na šampionátoch okresu Liptovský Mikuláš, kde v roku 2004 vyhral dvojhru i štvorhru dorastencov a o desať rokov neskôr si z majstrovstiev okresu mužov v Bobrovci priniesol bronz z dvojhry. Iľanovský hráč je tiež rekordérom v počte víťazstiev v oddielovom turnaji, ktorý vyhral jedenásťkrát.

„K mojím najväčším stolnotenisovým úspechom patrí predovšetkým jedenásť prvenstiev v dvojhre na Iľanovskom turnaji. Ďalšími sú dve víťazstvá na Veľkonočnom turnaji štvorhier v Iľanove, kde boli mojimi partnermi Miroslav Mažári a Boris Jakubovič (ŠKST Liptovský Mikuláš). A taktiež striebra s Vladimírom Žiaranom a Miroslavom Mažárom či bronz s Borisom Jakubovičom. Iľanovský turnaj vo štvorhre sa svojou výkonnostnou úrovňou môže považovať aj za okresný, lebo naň chodia hráči z viacerých okolitých dedín.

Majstrovstvá okresu Liptovský Mikuláš majú dlhoročnú tradíciu a vysokú prestíž. Víťazstvá i tituly majstra okresu v dvojhre a štvorhre dorastu majú pre mňa veľkú hodnotu. Na doplnenie uvádzam,

